

5 sierpnia 1930 r.

URZĄD PATENTOWY

F41q 1/16

BIBLIOTEKA

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 12149.

Kl. 72 f 2.

Rudolf von Frommer
(Budapeszt, Węgry).

Celownik.

Zgłoszono 18 sierpnia 1928 r.

Udzielono 24 maja 1930 r.

Pierwszeństwo: 24 sierpnia 1927 r. (Węgry).

Wynalazek dotyczy celownika, w którym umieszczona obrotowo około sworzni ramka zapomocą przesuwanego na niej suwaka nastawia się pod pewnym kątem i to w ten sposób, że suwak ślizga się wzdłuż pochyłej albo krzywej płaszczyzny, która suwak i zarazem ramkę celownika podnosi i opuszcza.

Tego rodzaju celowniki bez urządzeń pomocniczych są stosowane przeważnie do broni wojskowych; dokładność ich dla wojska dotychczas była dostateczną. Celem zaś, wymagającym większej dokładności, celowniki w ten sposób zbudowane nie odpowiadały, ponieważ nie dawały łatwej możliwości precyzyjnego nastawienia i wymagały do tego uzupełnień, które pociąga-

ły za sobą wprowadzenie bardzo złożonych urządzeń.

Wynalazek umożliwia najsubtelniejsze nastawienie na cel zapomocą środków najprostszych i to w ten sposób, że między rzeczonym suwakiem i jego pochyłą albo krzywą podstawą celownika umieszczona jest ustawna część tarciowa, np. śruba nastawna, która ślizga się po podstawie i zapobiega bezpośredniemu zetknięciu się suwaka z podstawą celownika. Zapomocą powyższej części składowej może nastawienie wysokości być dokonywane z dokładnością równą nastawianiu zapomocą śruby mikrometrycznej.

Celownik w myśl wynalazku może być stosowany nie tylko do broni sportowych,

lecz również i do broni wojskowych, dzięki czemu wymagane dotychczas wielorakie wysokości muszki stają się zbędnymi.

Rysunek wskazuje dwa wykonania nowego celownika. Fig. 1 uwidocznia widok z boku, częściowo w przekroju, w myśl jednego wykonania, przyczem podstawę celownika stanowi płaszczyzna ukośna; fig. 2 — przekrój wzdłuż linii II—II (na fig. 1); fig. 3 — widok z boku celownika, którego suwak ślizga się po dwóch krzywych podstawach, umieszczonych obok ramki celownika; fig. 4 — widok z góry tegoż celownika.

Ramka 1 w znany sposób obraca się około osi 2 i znajduje się pod działaniem sprężyny 3. Posuwanie nasadki w kierunku wysokości uskutecznia się zapomocą suwaka 4, który, posuwając się po powierzchni 5 podstawy celownika, podnosi względnie opuszcza ramkę celownika 1.

W tego rodzaju dotychczasowych nasadach suwak 4 dolną swą powierzchnią bezpośrednio stykał się z podstawą celownika 5. W celu uskutecznienia nastawienia wysokości z dowolnie wymaganą dokładnością w suwaku umieszczona jest ustawna część tarciowa, np. śruba nastawna 6, której zaokrąglony koniec 7 ślizga się po podstawie celownika 5 i dzięki temu zapobiega bezpośredniemu zetknięciu się suwaka z podstawą. Przesuwaniem śruby nastawnej 6 osiąga się nastawienie nasadki

według kierunku wysokości z dowolną dokładnością. Śruba 6 umieszczona jest w suwaku 4 i może być dowolnie wykręcana lub wkręcana; w ramce 1 umieszczona jest szczelina 8, w której podczas przesuwania suwaka 4 śruba 6 swobodnie tam i zpowrotem przesuwac się może.

Opisany układ stosować się da do celowników, w których podstawa 5 mieści się w płaszczyźnie środkowej celownika.

W celownikach, w których podstawa umieszczona jest obok powierzchni podłużnych ramki celownika tak, że ramka 1 celownika posuwa się między dwiema krawędziami podstawy 5 (fig. 3, 4), śruba 6 umieszczona jest na jednej stronie suwaka 4. W tego rodzaju nasadach, aby ciśnienie wywołane naciskiem ręki nie było jednostronne, a równomiernie rozkładało się na całą ramkę, należy umieścić po jednej śrubie nastawnej po obu stronach suwaka.

Zastrzeżenie patentowe.

Celownik, w którym ramka nastawia się pod pewnym kątem zapomocą suwaka, znamieny tem, że suwak posiada śrubę (6), zapobiegającą bezpośredniemu zetknięciu się suwaka z podstawą celownika.

Rudolf von Frommer.
Zastępca: Inż. dypl. M. Zoch,
rzecznik patentowy.

